

ство-то что ся объемяше у тоя Кръсть? Сжце-то ся случява и въ скърбы-ты, кои-то ся виждать намъ като злополучія, а объемятъ нѣчто добро по-сжпоцѣнно отъ злато-то и безцѣнны-ты камънѣе. Тази мысль трѣбваше да ны поткрѣпява въ сичкы-ты припадѣцы и злощастія, благославяци скърбы-ты что ни проважда Богъ, зачто-то ще доде день, по кой-то ще ся изгуби вѣнчанность-та, и ще ся яви на очи-ты ни вѣщественно-то съ вчкж-тж си величнѣе. Ако на тойзи свѣтъ не ся случяваше тѣй всегда; то ще го познаемъ на други по-добъръ свѣтъ, че всяко злополучіе было отъ Бога нѣкое добро, кое то ны поставя въ-любимы прѣдъ неговый погледъ, и че сичкы-ты земленны богатства сж ничто. “

Почитаемый свѣщенникъ имаше нѣкого пріятеля златарь, кой-то живѣше у града, человекъ най-почтенъ, и зачто-то добрый старецъ бѣше немощенъ, извѣсти му да намине еднж кинутж у неговый домъ. Златарь ть, кой-то имаше значителнж търгояя въ адаманты, оти-